

Przykłady wybranych fragmentów prac egzaminacyjnych z komentarzami Protetyk słuchu 322[17]

Zadanie egzaminacyjne:

Do pracowni protetyki słuchu zgłosił się 68 letni pacjent zgłaszając problem związany z wysuwaniem się z ucha wkładki, co powoduje pogorszenie komfortu słyszenia i rozumienia mowy. Pacjent twierdzi ponadto, że poruszanie głową wywołuje nieprzyjemne, słyszane przez niego gwizdy. Pacjent od czterech lat używa na uchu prawym zausznego programowanego aparatu słuchowego średniej mocy. Podczas poprzedniej wizyty odbytej trzy miesiące temu wykonano pacjentowi badanie audiometryczne.

Opracuj projekt realizacji prac obejmujących sprawdzenie stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej, dobranie nowej wkładki usznej oraz pobranie odlewu ucha. Przygotuj dla pacjenta instrukcję użytkowania aparatu słuchowego.

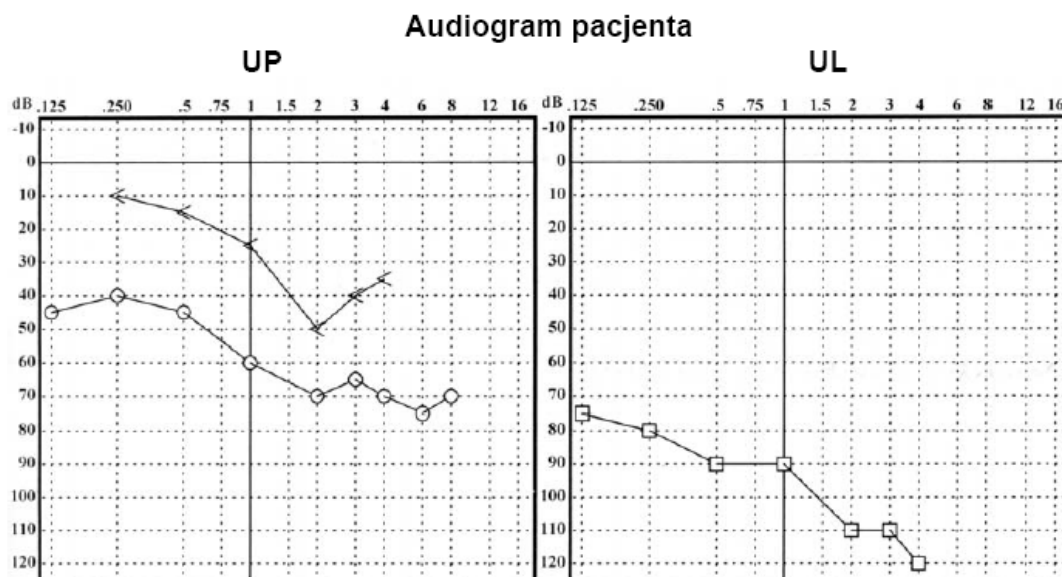
Projekt realizacji prac powinien zawierać:

1. Tytuł pracy egzaminacyjnej wynikający z treści zadania.
2. Założenia, niezbędne do rozwiązania zadania.
3. Wnioski wynikające z audiogramu pacjenta.
4. Opis sposobu sprawdzania stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej.
5. Uzasadnienie dobrania wkładki usznej z uwzględnieniem jej charakterystyki.
6. Opis prac związanych z pobraniem odlewu ucha z uwzględnienie użytego sprzętu i materiałów technicznych.
7. Instrukcję użytkowania aparatu słuchowego.

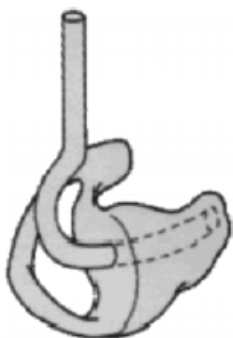
Do opracowania wykorzystaj:

1. Audiogram pacjenta.
2. Wykaz indywidualnych wkładek usznych.
3. Instrukcję przygotowania masy wyciskowej.

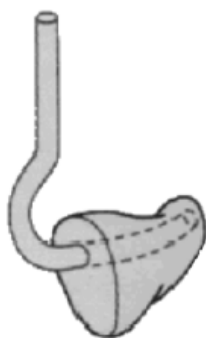
Czas przeznaczony na wykonanie zadania wynosi 240 minut

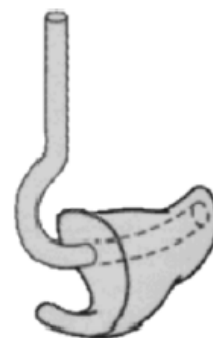
Wykaz indywidualnych wkładek usznych

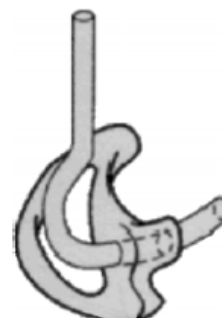
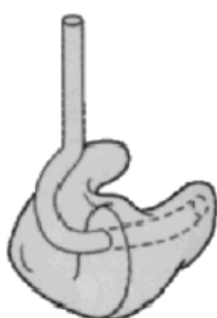
Wkładka ażurowa

Wkładka kanałowa

Wkładka klipsowa

Instrukcja przygotowania masy wyciskowej

1. Do pobrania masy możesz posługiwać się miarką (łyżeczką) lub gotowymi torebkami (saszetkami). Ilość materiału pobranego miarką jest taka sama jak w saszetce (8g).
2. Rozpocznij od pobrania za pomocą niebieskiej miarki materiału z pojemnika z niebieską pokrywką, oznaczonego „B-component”. Nabierz pełną miarkę materiału. Ze względu na potrzebę zachowania dokładności odmierzania usuń nadmiar materiału o krawędź pojemnika. Powtórz czynność korzystając z materiału w pojemniku z białą pokrywką oznaczonego „C-component” i białej miarki.
3. Opróżnij zawartość obu miarek lub obu saszetek na dłoni.
4. Ugniataj i mieszaj materiały ze sobą przez 30 – 50 sekund, aż mieszanina uzyska jednolitą niebieską barwę. Następnie ukształtuj z niej małą kulkę.
5. Włóż materiał do specjalnej strzykawki.

W pracy egzaminacyjnej ocenie podlegały:

- I. Tytuł
- II. Założenia
- III. Wnioski wynikające z audiogramu
- IV. Opis sposobu sprawdzania stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej
- V. Opis sposobu sprawdzania stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej
- VI. Uzasadnienie dobrania wkładki usznej uwzględniające jej charakterystykę
- VII. Opis prac związanych z pobraniem odlewu ucha
- VIII. Praca egzaminacyjna, jako całość - logicznie uporządkowana, napisana językiem właściwym dla zawodu, poprawnie merytorycznie i terminologicznie.

1. Tytuł pracy egzaminacyjnej

Najwyżej oceniane zawierały tak jak w przytoczonym przykładzie informacje o sprawdzeniu stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej, dobraniu wkładki usznej i wykonanie odlewu ucha.

Projekt realizacji prac obejmujący sprawdzenie stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej, dobór nowej wkładki oraz pobranie wycisku ucha, instrukcję użytkowania aparatu słuchowego.

Kilku zdających błędnie zamiast tytułu umieściło przepisane z zadania egzaminacyjnego informacje co projekt realizacji prac powinien zawierać. Za taki tytuł pracy nie przyznawano punktów.

Projekt realizacji prac obejmujący:

1. Założenia niezbędne do napisania zadania.
2. Wnioski wynikające z audiogramu pacjenta.
3. Opis sposobu sprawdzania technicznego aparatu słuchowego i wkładki.
4. Uzasadnienie dobrania wkładki usznej z uwzględnieniem jej charakterystyki.
5. Opis prac związanych z pobraniem odlewu ucha z uwzględnieniem użycia sprzętu i materiałów technicznych.
6. Instrukcję użytkowania aparatu słuchowego.

2. Założenia, niezbędne do rozwiązania zadania

Prawie wszyscy zdający uwzględnili ten element pracy w przygotowanych projektach. Najwyżej oceniane założenia do projektu zawierały dane o pacjencie, dane dotyczące używanego aparatu słuchowego oraz informacje problemy pacjenta związane z użytkowaniem aparatu słuchowego i wkładki usznej.

1.) ZALECENIA

dane o pacjencie:

- mężczyzna
- 68 lat
- 3 miesiące temu był na wizycie w gabinecie

dane o aparacie:

- ma ucho proste
- 2-ouszny
- programowany cyfrowo
- średniej mocy
- pacjent ma go od 4 lat

dane o uszkodzeniu aparatu i wkładki:

- wkładka wysuwa się z ucha → pogorszenie komfortu słyszenia i rozumienia mowy
- spłęga przy poruszaniu głową

Bardzo wielu już w założeniach umieszczało informacje dotyczące ubytku słuchu. W tym elemencie projektu były one zbędne, gdyż oceniano je jako przydatne do opracowania przez zdającego analizy audiogramu. Takie zapisy nie obniżały ilości zdobytych przez zdających punktów, ale powodowały, iż zamieszczali w pracach dwukrotnie te same informacje.

3. Wnioski wynikające z audiogramu pacjenta

Najwyżej oceniano prace, które uwzględniały poprawnie określony rodzaj i stopień ubytku słuchu w uchu prawym i lewym wynikający z właściwego odczytania audiogramu pacjenta.

Ad 2) Wnioski wynikające z audiogramu pacjenta.

Z audiogramu pacjenta przedstawionego w dokumentacji wynika, iż pacjent posiada w uchu prawym - niedosłuch typu mieszanego z rezerwą słyszalności (20-30 dB) niedosłuch jest stopnie umiarkowanego. Od 1000 Hz. kłopot jest jeszcze więcej słuch w uchu lewym - badanie wykazywało było z zapewnieniem ucha prosto, niedosłuch w uchu lewym jest typu odlišnego, w stopniu głębokim. W badaniu tym nie wykazano żadnego szumu kostnej.

4. Opis sposobu sprawdzania stanu technicznego aparatu słuchowego i wkładki usznej

Najwyżej oceniano prace, które zawierały informacje o sprawdzeniu jakości dźwięku, działania potencjometrów i przełączników, stanu wlotu mikrofonu lub filtrów aparatu, styków baterii i rozka, drożności otworu wentylacyjnego lub szczelności wkładki usznej oraz sprawdzenie drożności dźwiękowodu.

Niektórzy zdający przedstawili ten element pracy w tabelce, co ustrzegło ich przed pominięciem elementu podlegającego sprawdzaniu w związku z opisaną w zadaniu sytuacją pacjenta. Poniżej fragmenty w taki sposób przygotowanych opisów sposobu sprawdzania stanu technicznego.

Elementy aparatu	Pytania	Wskazówki naprawy.
Strobil i mikrofon	- sprawdzam połączenie wtyku mikrofonu i mikrofonu Sprawdzam czy nie jest zatkany Sprawdzam czy nie jest uszkodzony (sprawdzam ewentualnie połączenie ze pomocą odtworzenia)	- sprawdzam połączenie wtyku mikrofonu ustawienie - ewentualnie wymiana do serwisu.
Dźwięk aparat	- sprawdzam czy aparat nie jest uszkodzony, popękany, zadrapany,	- droższe aparaty i syntezatory jeżdżą głębiej ulistkami łatwiej i ostrzej czy nie ma prądu sygnale - kłopoty z kłopotami dźwięku aparat lub serwisu. zależy jej wymiany.
Regulator głośności	- sprawdzam sterowanie sprawdzam, czy poprawnie regulacja głośności, ewentualnie inne ustawienie i sygnale (czy jest, głośność, tonał) - sprawdzam, czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony	- ewentualnie ustawić zadanie w sygnale mamy, nie spróbuj potwierdzić, wymiana aparat do serwisu. - sprawdzam potencjometr głośności

3)	Jeżeli 22. potknie pośredniczą pod nie przeszedł to nie działa jeżeli nie komora przeszedł to zadanie, może i regulacja przeszedł nie do serwisu. Jeżeli 1000 nie przeszedł a przeszedł nie działa tu. jeżeli 1000 może nie działa i może. Jeżeli przeszedł do tu. jeżeli przeszedł przeszedł z aparatu, a może, może i może się może przebiega.
5)	Regulator głośności 1) sprawdzam czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony czy nie jest uszkodzony
6)	Prozowny 1) nie regulacja sterowania prozowny nie działa jeżeli nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa
7)	Komora baterii 1) jeżeli przy dobrym urządzeniu aparat nie działa to może być baterii to może być alkoholowy i może być 2) sprawdzam czy komora baterii czy nie jest uszkodzona.
8)	Dźwięk 1) jeżeli, kiedy nie działa i może czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa czy nie działa

Wkładka uszna	<ul style="list-style-type: none"> - sprawdzam czy nie jest przepięta - czy wentylacja nie jest zdużona - czy dir. kad. nie jest osłabiony lub osłabionym - sprawdzam czy nie jest drożdżowa 	<ul style="list-style-type: none"> - czy ma wentylację i kad. z odpowiednim (specjalnym) wycieniem i pływem (zobowiązany on jest brzożęć uszy).
Dźwięk	<ul style="list-style-type: none"> - sprawdzam czy jest prawidłowo przesyła i kad. - czy nie jest przepięta, szorstki, jednorodny, przesyła 	<ul style="list-style-type: none"> - czy są występujące ewentualne objawy wymiennym sprzętem słych.

W większości prac egzaminacyjnych zdający przedstawiali w opisie sposobu sprawdzania stanu technicznego informacje o czyszczeniu sprawdzanych elementów. Jest to czynności, która w pracy protetyka poprzedza właściwe sprawdzenie stanu technicznego, Aby sprawdzić element aparatu słuchowego, to trzeba go najpierw oczyścić z woskowiny i innych zanieczyszczeń powstałych w czasie używania aparatu przez pacjenta.

Ad 3). Opis sposobu sprawdzenia technicznego aparatu słuchowego i wkładki.
 Inet przygotwaniem do sprawdzenia technicznego aparatu słuchowego oczyszczam aparat słuchowy lekko nasączone chusteczką ze środkiem dezynfekcyjnym. A następnie przechodzę do kolejnych czynności

5. Uzasadnienie dobrania wkładki usznej z uwzględnieniem jej charakterystyki

Najwyżej ocenione prace zawierały informacje o rodzaju dobranej wkładki (ażurowa lub pełna, twarda, z małą wentylacją) oraz uzasadnienie uwzględniające ubytek słuchu pacjenta i komfort w użytkowaniu przez niego aparatu słuchowego.

ad 5. dobranie wkładki usznej z uwzględnieniem jej charakterystyki, uzasadnienie wyboru.
 - wkładka uszna na ucho prawe
 - wkładka typu: pełna, ażurowa kamotowa bądź klipsowa z odpowiednio nawierną wentylacją. Wybraliśmy wkładkę, która będzie dobrze trzymała się w uchu, parali "oddychać" uchu i nie sugerowała bym ażurów.
 - dla tego ubytku słuchu wentylacja 1,2-0,8mm powinna mieć średnicę nie większą niż 1,5mm. Takie wentylacje pomogą zapobiec efektowi dławienia i nie będą powodowały sprzącania się aparatu.

Prawie wszyscy zdający uwzględniali w uzasadnieniach dobrania wkładki informacje o ubytku słuchu pacjenta ale niewielu uwzględniło komfort jej użytkowania przez pacjenta.

6. Opis prac związanych z pobraniem odlewu ucha z uwzględnieniem użytego sprzętu i materiałów technicznych.

Najwyżej oceniane prace zawierały opis czynności przygotowawczych do pobrania odlewu ucha (protetyka i pacjenta) oraz wykonania odlewu (otoskopowanie, tamponowanie ucha, technikę przygotowania masy wyciskowej, wprowadzenie jej do ucha, wyjęcie gotowego odlewu) i uwzględniały niezbędny sprzęt. Poniżej fragmenty tak przygotowanego opisu

ad. 6) Opis prac związanych z pobraniem odlewu ucha
Odebranie ucha pobieramy w celu o uzyskania wycisku
utrzymanej usznej i przewodni słuchowego zewnętrznej do wykonania
indywidualnej osłuchiwarki usznej lub osłuchiwarki aparatu słuchowego

Etapu pobierania odlewu ucha:

- rozmasa z pacjentem
- otoskopowanie ucha
- tamponowanie ucha
- wykonanie wycisku
- ponowne otoskopowanie.

ad. a)

Przed przygotowaniem do prac związanych z wykonaniem odlewu ucha
należy porozmawiać z pacjentem o przebiegu operacji, o chorobach
uszu. Informację, które udzielił nam pacjent pozwoli nam wykonanie
prawy osłuchiwarki. Pacjentowi należy również poinformować pacjenta:

- wykonanie wycisku nie powinno powodować bólu
- czas zstygnięcia masy wynosi ok 4-6 min.
- nie należy poruszać zębów i trącić wykonanym wyciskiem

ad. b)

Otoskopowanie ucha ma na celu sprawdzenie choroby przewodu
słuchowego zewnętrznego oraz stanu błony bębenkowej. Wycisk
ucha nie należy wykonywać gdy:

- w uchu znajdują się woskowina i drugi doświadek lub inne ciała obce.
- przewód słuchowy zewnętrzny jest zakażony
- nie można zobaczyć błony bębenkowej
- w błonie znajduje się perforacja
- ucho jest w stanie zapalnym.

Po ok. 2 min. sprawdzamy czy masa jest zastygła. Dotykamy paznokciem masę - jeżeli u masie przestaje mieć parwość oznacza to, iż masa jeszcze nie jest zastygła, jeżeli zaś odkształca się oznacza, że masa jest już gotowa.

Wypinając uşnik rozpierzamy od uprzednio ucha - odginamy uşnik tak, aby przostre dostało się do przodu słuchowego kanału. Następnie ruchem skrętnym wypinamy uşnik ucha.

Należy pamiętać aby w trakcie wykonywania uşnika nie odciągać uşnika usznej, gdyż spowodujemy, iż uşnik będzie nieprecyzyjny, nie należy również w trakcie zastygania masy uşnika p, gdyż również uşnik będzie nieprecyzyjny.

Przy wykonywaniu uşnika u ucha poperacyjnym należy dokładnie obejrzeć otoskopem jak wygląda kanał poperacyjny, patrzeć ze sobą kilka tamponów i dokładnie uszczelniać kanał. Czas ocieplenia na uşnik jest krótki, gdyż aby otworzyć przostre masy u ucha może podnieść ścianki przostru i kanał poperacyjny.

ad. e)

Pracę otoskopową po wykonaniu odlewu ucha ma na celu wykonanie uszczelnienia przostrości masy uşnikowej, a także stwierdzenie stanu przostru słuchowego (czy nie jest zatkanym) oraz białą błonką.

Jeżeli jest konieczność wykonania drugiego uşnika z tego samego ucha, a stwierdzamy, że jest ono zatkanym, wówczas nie możemy wykonać odlewu ucha. Należy zdecydować, czy ucho się zaga.

Wykaz sprzętu i materiałów technicznych niezbędnych przy wykonywaniu odlewu ucha:

- 1) otoskop
- 2) tampony (2 waty lub z gąbki)
- 3) stabilizator ucha
- 4) masa uşnikowa
- 5) stymulator
- 6) chusteczki.

Większość prac zawierała wszystkie wymagane elementy. Najłabszym punktem przygotowanych przez zdających opisów był brak w nich informacji o sposobie wprowadzenia masy wyciskowej do ucha pacjenta i wyjęcia odlewu z ucha. Czynności te są istotne dla właściwego wykonywania przez protetyka odlewu ucha.

7. Instrukcja użytkowania aparatu słuchowego

Najwyżej oceniane prace zawierały: sposób postępowania z baterią, sposób ochrony aparatu słuchowego przed wilgocią i przed uszkodzeniem oraz sposób utrzymania go w czystości. We wszystkich pracach zdający opisywali użytkowanie aparatu łącznie z użytkowaniem i konserwacją wkładki usznej.

Elementy aparatu sł.	Czynności
włocadła menna	<ul style="list-style-type: none"> - włocadła wyciemy codziennie płynem dezynfekującym i omyjemy 2 wodą ciepłą, osuszymy i wykorzystamy udrażniany wentylator; wydychujemy wodę z uszy i woda - sprawdzamy czy włocadła jest dobrze włożona do ucha, czy uszyki nie jest przemieszczone - wymieniamy włocadła co raz na rok-2 lub w miarę potrzeb
uszyki	<ul style="list-style-type: none"> - uszyki wymieniamy co 3 msc (gdy słuchanie, poziome, ulegnie uszkodzeniu) - dbamy by włocadła nie uległa zniszczeniu (uszczelnienie, pogryzienie przez zwierzęta)
aparat słuchowy zewnętrzny	<ul style="list-style-type: none"> - aparat zdejmujemy na noc i otwieramy komora baterii - aparat osuszamy 2-3 razy w tygodniu - aparat wyciemy lekko nasączone płynem dezynfekującym chusteczką (kupujemy obudowę (noże) - wymieniamy baterie w aparacie, po utracie pełni mocy (w zależności od rodzaju)

aparat słuchowy zewnętrzny	<p>baterie 675 - 2 tyg 13 - do 10 dni 312 - 6-8 dni 10 - 4-5 dni</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie otwieramy wrażliwych baterii na raz - działanie aparatu sprawdzamy zanim wyjdzie go (z dobrych baterii) w otwartej i polimerowej wtedy sprężyć - uważamy by aparat nie uległ zniszczeniu (kładziemy go z dala od rozprężeń i otwartej) - w momencie gdy aparat nie działa nie reperujemy go sami tylko przynosimy do punktu protetycznego lub serwisu. - gdy uszkodzona została obudowa nie służymy jej samemu. - wymieniamy noże gdy poziome lub ulegnie uszkodzeniu - gdy słyszenie w aparacie słabnie się może wykorzystać (za ucho, za opłasko) zgłaszamy się do punktu protetycznego
----------------------------	--

Najslabszym elementem instrukcji wielu prac egzaminacyjnych był opis sposobu utrzymania w czystości aparatu słuchowego. Być może powodem pomijania jej opisu jest fakt, iż w pracy protetyka jest to czynność absolutnie podstawowa i oczywista dla właściwego użytkownika przez pacjenta aparatu słuchowego.

8. Praca egzaminacyjna jako całość

Zdający stosowali język właściwy dla zawodu, poprawny merytorycznie i terminologicznie. Wyjątek stanowiły takie prace, w których stosowano niewłaściwe pojęcia i nazwy, np. „ogłądanie ucha stetoklipem”, zamiast: „otoskopowanie ucha”. Większość prac była logicznie uporządkowana.